

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวานขณะที่มีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกจงสร้างความก้าวหน้าในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกศึกษาการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ยิ่งได้มากได้มากเพียงไรก็ยิ่งมีความก้าวหน้ามากเท่านั้น

คำถาม: อะไรคือวิชาที่ยากที่สุดในการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูก ๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน?

คำตอบ: วิชาที่สูงที่สุดในการศึกษานี้คือการทำให้สายตาของความเป็นพี่น้องมั่นคงด้วยดวงตาที่สามของความรู้ที่พอได้ให้ไว้ จงเฝ้าแต่มองดูกันและกันอย่างเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย ดวงตาของลูกไม่ควรจะหลอกลวงลูกแม้เพียงน้อยนิด สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดูดดึงไปยังรูปหรือนามของใครแม้เพียงเล็กน้อย ขออย่าได้มีความคิดที่เต็มไปด้วยกิเลสใดแม้เพียงน้อยนิด สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ผู้ที่สอบผ่านในวิชานี้จะกลายเป็นนายของโลก

โอมชานติ พ่อทางจิตนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งนั้นมีขีดจำกัดในทางหนึ่งและไม่มีขีดจำกัดในอีกทางหนึ่ง ลูกนั้นเคยอยู่ในความมีขีดจำกัดมาเป็นระยะเวลายาวนานและเวลานี้ลูกอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด การศึกษาของลูกนั้นก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน การศึกษานี้เป็นไปเพื่ออำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้มีการศึกษาใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการศึกษานี้ ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้า ผู้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพทางร่างกายของลูกและลูกต้องทำบางสิ่งเพื่อความก้าวหน้าส่วนตัวของลูกด้วยเช่นกัน ขณะที่ทำงานผู้คนมากมายก็ศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อความก้าวหน้าส่วนตัวของตนเอง ที่นั่นมีความก้าวหน้าที่มีขีดจำกัดในขณะที่ลูกมีความก้าวหน้าที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: จงสร้างความก้าวหน้าทั้งในวิถีที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด เวลาลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องหารายได้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง ทุกสิ่งที่นี่กำลังจะกลายเป็นผงธุลี ยิ่งลูกนั้นเฝ้าแต่กลับมาเข้มแข็งในการหารายได้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มากเพียงไรลูกก็จะเฝ้าแต่ลืมสิ่งต่างๆ ของรายได้ที่มีขีดจำกัดมากเท่านั้น ทุกคนจะมาเพื่อที่จะเข้าใจว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นแล้วในเวลานี้ เมื่อการทำลายล้างเข้ามาใกล้ผู้คนนั้นก็แสวงหาพระเจ้าด้วยเช่นกัน เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นผู้เดียวที่ทำให้เกิดการก่อตั้งก็จะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน โลกไม่ได้รู้สิ่งใด ลูก ๆ ประชาบิดาบรรพบุรุษ กุมารและกุมารีกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษานี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก นักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นก็อยู่ในหอพัก อย่างไรก็ตามหอพักนี้พิเศษสุด บ้างก็ได้มายังหอพักนี้เพียงเช่นนั้น ผู้ที่ได้มาที่นี้ในตอนเริ่มต้นก็ยังคงอยู่ที่นี้พวกเขามาเพียงเช่นนั้น มีความหลากหลายของพวกเขามาไม่ช้าว่าทุกคนที่มานั้นดี ลูกเองนั้นก็น่ารักเด็กเล็ก ๆ มากับลูกด้วยเช่นกัน ลูกเคยดูแลเด็ก ๆ ด้วย พวกเขามากมายได้จากไป มองดูที่ดอกไม้และนกในสวน นกนั้นก็เฝ้าแต่ร้องเพลง โลกมนุษย์นี้เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกันในเวลานี้ พวกเรานั้นไม่ได้มีกิจกรรมอะไรเลย พวกเราเคยร้องสรรเสริญผู้ที่มีกิจกรรมอะไร พวกเราเคยร้องเพลง: ฉะนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันทไม่มีคุณธรรมใด ๆ...ไม่ว่าผู้ที่มาที่นี้จะเป็บุคคลสำคัญเพียงไรก็ตามเขาก็รู้สึกว่าเขาไม่รู้จักพ่อ ผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกของสิ่งสร้าง ดังนั้นเขาจะมีประโยชน์ใดเล่า? ลูกเองนั้นก็เคยไม่มีประโยชน์ด้วยเวลานี้ลูกเข้าใจว่าเป็นความมหัศจรรย์ของพ่อ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกและไม่มีใครสามารถขโมยอาณาจักรนั้นไปจากพวกเราได้ ไม่มีใครสามารถสร้างอุปสรรคใด ๆ ได้ พวกเรากำลังจะกลายเป็นอะไรและพวกเราเคยเป็นอะไร? ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกควรจะทำตามการกำหนดของพ่อผู้เดียว ไม่ว่าจะเป็นการประณามและความปั่นป่วนมากมายเพียงไรก็ตามในโลกทั้งหมดนั้นไม่มีอะไรใหม่ ทั้งหมดนั้นเคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกันได้เคยมีการอธิบายแก่ลูก ๆ แล้วว่าลูกนั้นจะศึกษาคัมภีร์ที่เป็นของหนทางบัดดี้อีกครั้ง ในเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขด้วยความรู้ สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไรในเวลานี้ลูกก็จะทำความเพียรพยายามมากยิ่งขึ้นทุก ๆ งามจร ลูกต้องตรวจสอบตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง? ลูก ๆ นักเรียนแต่ละคนสามารถจะเข้าใจยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนได้ดีเพียงไรลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น “ผู้นี้ฉลาดมากยิ่งขึ้นกว่าฉันดังนั้นฉันควรที่จะกลับมาฉลาดด้วยเช่นกัน” เป็นเช่นเดียวกันกับธุรกิจ “ฉันควรจะไปล้าหน้าบุคคลนั้น นั่นคือฉันควรที่จะกลายเป็นผู้ที่ฉลาดยิ่งขึ้นกว่าคนนั้น” พวกเขาเหล่านั้นทำความเพียรพยายามเพื่อความสุขชั่วคราว พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวานพ่อนั้นเป็นพ่อที่แสนจะยิ่งใหญ่ของลูก ลูกมีพ่อที่มีตัวตนและพ่อที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ทั้งสองนั้นอยู่ร่วมกัน ที่ทั้งสองนั้นก็พูดพร้อมกันว่า: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เวลาลูกได้เข้าใจแล้วว่านี้คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัดไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งนี้ สิ่งแรกก็คือ:ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้ากำลังสอนอะไรแก่ลูก? ราชายศะ ลูกคือราชาฤาษีผู้คนเหล่านั้นคือพระโยคี พวกเขาเป็นฤาษีด้วยแต่พวกเขามีขีดจำกัด พวกเขาพูดว่า “พวกเราได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาแล้ว” สิ่งที่เขาได้ทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือ? ลูกนั้นได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเมื่อลูกนั้นถูกรบกวนเพราะกิเลสแต่พวกเขาจะถูกรบกวนได้อย่างไร? พวกเราได้วิ่งมาเมื่อพวกเรานั้นถูกทรมาน ถ้าหากพวกเราแต่ละคนว่ากุมารและผู้เป็นแม่นั้นถูกทรมานเพียงไร เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้วิ่งมาที่นี้ ผู้คนมากมายก็ได้มาที่นี้ในตอนเริ่มต้น น้ำทิพย์ของความรู้ก็ได้มีการให้ไว้ที่นี้และดังนั้นพวกเขาจึงได้

กลับไปพร้อมกับจดหมาย: พวกเรากำลังจะไปหาโอมราเดเพื่อตักน้ำทิพย์แห่งความรู้ การบราและการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากกิเลสได้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นสิ่งนั้นจะจบสิ้นลงเมื่อโลกที่เป็นเช่นปีศาจนั้นมาถึงจุดจบและแล้วสิ่งนั้นก็จะจบสิ้นลงถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้ลูกๆ กำลังประกาศสิทธิในผลรางวัลของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้ผลรางวัลที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ทุกคน พ่อที่มีขีดจำกัดให้ผลรางวัลที่มีขีดจำกัดและในสิ่งนั้นด้วยก็เป็นเพียงลูกชายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ที่นี้พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะเป็นลูกสาวหรือลูกชายลูกทั้งสองนั้นมีสิทธิ์ พ่อทางร่างนั้นก็ได้รับการแบ่งแยกและเพียงลูกชายเท่านั้นที่ได้รับมรดกภรรยานั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นหุ้นส่วนชีวิตอย่างไรก็ตามแม้แต่เธอนั้นก็ไม่ได้เป็นส่วนแบ่ง เป็นเพียงลูกชายเท่านั้นที่ดูแลทุกสิ่ง พ่อก็มีความผูกพันยึดมั่นต่อลูกชายของตน พ่อนี้ได้ให้มรดกแก่ลูกๆ (ดวงวิญญาณ) ทั้งหมดตามกฎหมาย ที่นี้ไม่ได้มีการแบ่งแยกระหว่างลูกชายและลูกสาว ลูกนั้นประกาศสิทธิในมรดกของความสุขอย่างมากมายจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ ลูกนั้นก็ได้ละทิ้งการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกสาวนั้นก็เขียน: บาบ่า ผู้นั้นผู้นี้ได้เขียนสิ่งนั้นด้วยเลือดแต่เขาก็ไม่ได้มาในเวลานี้ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนด้วยเลือดว่า: บาบ่า ไม่ว่าท่านจะรักฉันหรือปฏิเสธฉันฉันก็ไม่มัววนจากท่านไป กระนั้นก็ตามพวกเขาก็ได้รับการดูแลเอาใจใส่และแล้วก็จากไป พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า: ทั้งหมดนี้คือละคร บางคนผู้ที่เคยตะลึงงันด้วยความรู้และแล้วก็วิ่งหนีไป ขณะที่พวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้พวกเขาก็มีศรัทธา: ฉันจะจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นไปได้อย่างไร? นี่คือการศึกษาล่าเรียนด้วยเช่นกันและบาบารับประกันว่าท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน จะไม่มีผู้คนมากมายเช่นนั้นในตอนเริ่มต้นยุคทองแต่เวลานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันทั้งหมดนั้นปรากฏตัวอยู่ที่นี้ ในยุคทองก็จะมีเพียงน้อยนิดอย่างยิ่ง ไม่มีผู้คนของศาสนาใดจะหลงเหลืออยู่ที่นี้ การเตรียมการทั้งหมดสำหรับสิ่งนั้นกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ลูกจะละร่างของลูกและไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกจะชำระสละล้างบัญญัติกรรมของลูกและกลับไปยังที่ที่ลูกได้จากมาเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ที่นั้นมีการแสดงของ 2 ชั่วโมงในขณะที่การแสดงนี้ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าพวกเราคือผู้อาศัยของบ้านนั้นและพวกเราทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว สถานที่อยู่อาศัยของพวกเราคือดินแดนนิพพาน ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง ไม่ได้มีเสียงที่นั่น ผู้คนคิดว่ามนุษย์ได้หลอมรวมไปกับธาตุบราห์มแต่บาบ่าพูดว่า: ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและไม่สามารถถูกทำลาย ทั้งหมดเหล่านี้คือผู้มีชีวิต ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและพวกเขาเล่นบทบาทด้วยร่างกาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดงของละคร สถานที่อยู่อาศัยนั้นก็คือน้ำของบราห์มันต์ ดวงวิญญาณนั้นก็มองเห็นว่าเป็นรูปไข่ บราห์มันต์คือสถานที่อยู่อาศัยของพวกเรา ทุกสิ่งต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก หากพวกเขาไม่ได้เข้าใจในเวลานี้พวกเขาก็จะเข้าใจสิ่งนั้นด้วยตนเองเมื่อเวลาผ่านไป หากพวกเขารับฟังสิ่งเหล่านี้ต่อไปเรื่อยๆ หากพวกเขาหยุดที่จะมา พวกเขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่นั้นกำลังจะมีการก่อตั้งขึ้น พ่อพูดว่า: เมื่อวานนี้ลูกเคยเป็นนายของโลกเวลานี้ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลก มีเพลงด้วยเช่นกันที่ว่า: บาบ่า กำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายเช่นนั้นของโลกที่ไม่มีใครสามารถขโมยอาณาจักรของเราไปจากเราได้ พวกเรามีสิทธิ์ทั้งหมดต่อผืนดินและท้องฟ้า จงมองดูถึงสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้! ทั้งหมดนั้นคือความเป็นเพื่อนที่เห็นแก่ตัว จะไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น เช่นที่พ่อทางร่างพูดว่า: พ่อกำลังจะจากไปหลังจากที่ได้ทั้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดนี้ให้แก่ลูกและลูกต้องดูแลสิ่งนั้นอย่างดีมาก ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดแก่ลูก ลูกได้เรียกหาพ่อให้พาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อจะชำระลูกให้บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมีศิลปวิธีอย่างยิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าความรู้และโยคะที่ง่ายตาย เป็นเรื่องของ 1 วินาที ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที เวลานี้ลูกมีสติปัญญาที่เห็นการณ์ไกล ลูกควรที่จะเฝ้าแต่คิดว่าลูกกำลังศึกษาล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพวกเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเองดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสิ่งนี้เล่า? เหตุใดเราจึงจะรับสิ่งใดที่น้อยกว่าเล่า อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นและจะเป็นระดับของสถานภาพที่แตกต่างกันในสิ่งนั้นด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? จะมีสาวใช้และคนรับใช้อยู่มากมาย พวกเขาเองนั้นก็ได้รับความสุขอย่างมาก พวกเขาจะมีชีวิตอยู่กับราชาในปราสาทพวกเขาจะดูแลเด็ก ๆ ฯลฯ พวกเขาจะเป็นสุขอย่างยิ่งแต่ก็เป็นเพียงว่าพวกเขานั้นได้เรียกว่าเป็นสาวใช้และคนรับใช้ สาวใช้และคนรับใช้ที่นั่นก็รับประทานสิ่งที่ราชาและราชินีรับประทานด้วยเช่นกันปวงประชาไม่ได้รับสิ่งนั้น สาวใช้และคนรับใช้ได้รับความเคารพอย่างมากแต่นั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วย ลูกๆ นั้นได้กลายเป็นนายของทั้งโลก ราชาที่นั่นก็มีสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน เมื่อมีขุมทรัพย์ของเจ้าชายพวกเขาก็พบปะกับกันและกันอย่างที่ได้มีการประดับประดาอย่างเต็มที่ด้วยมงกุฎของพวกเข ฯลฯ พวกเขานั้นก็มีขุมทรัพย์ที่สวยงามอย่างยิ่งต่างลำดับกันไปด้วย ราชินีนั้นจะไม่นั่งอยู่ในขุมทรัพย์นั้นพวกเขาจะอยู่เบื้องหลังม่าน พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ ลูกเองก็เรียกท่านว่าเป็นผู้ประทานชีวิต ผู้เดียวผู้ที่ให้ท่านแห่งชีวิต ท่านคือผู้เดียวที่ช่วยชีวิตลูกจากการละร่างของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่ได้มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการตายที่นั่น ที่นี้ผู้คนนั้นวิตกกังวลอย่างยิ่ง ถ้าหากบางสิ่งเล็กๆ น้อยๆ นั้น เกิดขึ้นพวกเขาก็จะเรียกหมอ

เพราะพวกเขาคิดว่าพวกเขาอาจจะตาย ไม่ได้มีเรื่องของความกลัวที่นั่น ลูกเอาชนะความตายและดังนั้นลูกควรจะมีชีวิตอย่างมีความสุข จดจำผู้เดียวที่กำลังสอนลูก นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าถ้าลูกนั้นจะจดจำพ่อครูและสัทธรรมนั้นก็สิ่งที่ดีด้วย ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเพียงไร... ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ความคิดที่เต็มไปด้วยกิเลสไม่ควรแม้กระทั่งจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อลูกคิดว่าทุกคนเป็นพี่น้องของลูกเท่านั้น แม้แต่ด้วยการคิดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องหญิงชายก็มีสายตาที่สกรปรก ดวงตานั้นหลอมลงที่สุตเหตุนี้เองพ่อจึงให้ตาที่สามแก่ลูก ดังนั้นจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองดูกันและกันว่าเป็นพี่น้อง สิ่งนี้เรียกว่าดวงตาที่สามของความรู้ แม้แต่ด้วยสายตาของความเป็นพี่น้องหญิงชายลูกก็พลาดพลั้ง และดังนั้นต้องมีการคิดค้นวิธีการอื่นขึ้น: คิดว่าตนเองนั้นเป็นพี่น้องเพศชาย สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก มีวิชาที่แตกต่างกันบางวิชานั้นก็ยากมาก นี่คือการศึกษาล่าเรียน วิชาที่สูงที่สุดในสิ่งนี้ก็คือลูกต้องไม่ติดกับในรูปและนามของใคร การสอบนั้นสูงมาก ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งหลักที่พ่ออธิบายก็คือ: คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกๆ นั้นต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตามขณะที่กำลังก้าวไปผู้คนมากมายกลายเป็นคนทรยศ เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ด้วยมายาทำให้แม้กระทั่งลูกที่ดีนั้นกลายเป็นของเธอ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พวกเขาได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อ พวกเขาแม้กระทั่งหย่าขาดจากพ่อ เป็นลูกๆ และพ่อของพวก เขาที่อยู่อย่างแยกห่างกัน ในขณะที่สามและภรรยานั้นก็ได้มีการหย่าร้าง พ่อพูดว่า: พ่อได้รับทั้งสอง (การแยกห่างและการหย่าร้าง) แม้แต่ลูกที่ดีนั้นก็หย่าขาดจากพ่อและเป็นของราวัน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์ อะไรเล่าที่มายาจะทำไม่ได้? พ่อพูดว่า: มายานั้นเข้มแข็งอย่างยิ่ง ได้มีการจดจำกันว่าจะเข้านกสนัขช้าง มากมายก็ทำความผิดอย่างมาก เมื่อลูกนั้นไม่เคารพต่อพ่อมายาก็กินลูกทั้งเป็น มายานั้นเป็นเช่นที่ว่าเธอจับพวกเขาไว้อย่างแน่นหนาอย่างมาก อัจจะ พ่อจะสามารถบอกลูกๆ ได้มากเพียงไร? พ่อจะสามารถพูดกับลูกๆ ได้มากมายเพียงไร? สิ่งหลักคืออัลฟา ชาวอิสลามนั้นก็พูดด้วยเช่นกันว่าตั้งแต่เขารู้และจดจำอะลัฮ์ นั้นไม่ใช่เวลาของการหลับนอน เป็นไปด้วยวิธีนี้ที่บาปของลูกนั้นจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีการอื่นใด พ่อเน้นเต็มไปด้วยศรัทธาอย่างยิ่งต่อลูก ท่านจะไม่มีวันทิ้งลูกไป ท่านมาเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน มีเพียงด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสาโทประธาน ลูกจะเฝ้าแต่สะสม สำหรับอีกด้านหนึ่งพ่อพูดว่า: เก็บบัญชีของลูกว่าลูกจดจำพ่อมากเพียงไร และลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร เมื่อนักธุรกิจเห็นการขาดทุนพวกเขาก็ระมัดระวัง ลูกต้องไม่ทำให้เกิดการขาดทุนและแล้วก็จะเป็นการขาดทุนสำหรับวงจรแล้ววงจรเล่า อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต น

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกนั้นไม่ควรที่จะมีความคิดที่เต็มไปด้วยกิเลสใดๆ ในสติปัญญาของลูก สำหรับสิ่งนี้ ฝึกฝน: พวกเราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย อย่าได้อยู่อย่างติดกับในรูปหรือนามของใคร
2. เช่นที่พ่อนั้นเต็มไปด้วยความศรัทธาท่านนั้นเปลี่ยนแปลงแก้ไขลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน ดังนั้นลูกๆ เองนั้นก็ต้องเต็มไปด้วยความศรัทธาด้วย ลูกต้องไม่มีวันอยู่อย่างแยกห่างหรือหย่าขาดจากพ่อนั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากอิทธิพลใดๆ ของการดึงดูดทั้งหมดโดยการกลายเป็นเช่นเดียวกันกับพ่อด้วยการอยู่กับท่าน ที่ได้ก็ตามที่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือที่ได้ก็ตามที่มีความเป็นมิตรของพ่อจิตสำนึกของการเป็นร่างกายไม่สามารถเข้ามาได้ ผู้ที่อยู่กับพ่อและใกล้ชิดกับท่านกลับมาแยกห่างจากกระแสคลื่นที่ชั่วร้ายของโลกและอิทธิพลใดๆ ของสิ่งที่ดึงดูดผู้ที่อยู่กับพ่อกลายเป็นเช่นเดียวกับท่านด้วยการอยู่กับท่าน เช่นที่พ่อสูงสุดเช่นเดียวกันสภาพของลูกๆ ก็กลับมาสูงสุดเช่นเดียวกัน ไม่มีสิ่งใดที่ตกต่ำสามารถมีอิทธิพลกับพวกเขาในทางใดๆ

คติพจน์: ให้จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกและสิ่งนั้นกลับม่าย้ายตายสำหรับลูกที่จะปราศจากร่าง

***โอม ขานติ ***